

Zapojení do programu Erasmus+

Již mnoho let funguje program pro studenty a učitele s názvem Erasmus. Jedná se o vzdělávací program Evropské unie, který podporuje spolupráci a mobilitu ve všech sférách vzdělávání. I naše škola se tohoto programu v období let 2019–2022 zúčastnila.

Jak vše začalo?

V roce 2015 jsme se úspěšně zapojili do „Výzvy 56“ MŠMT (podobný typ vzdělávacího programu) a mimo jiné i několik pedagogů vyjelo na jazykové a metodické kurzy do Velké Británie. Využití zkušeností a poznatků z těchto kurzů v hodinách (především angličtiny) bylo vnímáno velmi pozitivně a vypracování projektu k získání grantu v rámci programu Erasmus+ jsme přivítali, jako další možnost získání nových profesních zkušeností a poznatků.

V roce 2019 jsme (dvě učitelky 1. stupně) ve spolupráci a s podporou vedení školy tento projekt vypracovaly. Po jeho schválení národní agenturou začaly přípravy hlavní části – naší mobility (výjezdu) na jazykově-metodický kurz výuky anglického jazyka na 1. stupni ZŠ do Velké Británie. S čím však nikdo nepočítal, byla pandemie covidu-19 se všemi jejími omezeními a dopady. Původní záměr vyjet v roce 2020 a strávit ve Spojeném království dva týdny, se posunul o jeden a pak ještě o další rok.

Nakonec se v roce 2022 výjezd stával reálnějším a my po všech organizačních změnách a nepříjemnostech (žádost o prodloužení původně dvouletého projektu, shánění nových letenek apod.) stanuly 9. dubna 2022 na letišti v Praze, vydaly se směr Londýn a pak ještě dál do krásného přímořského letoviska Brightonu.

Čekaly nás dva týdny plné angličtiny, poznávání britské kultury a také setkávání s kolegy ze škol z různých částí nejen Evropské unie.

Přijímací organizaci, tedy školu, kde kurz probíhal, jsme volily na základě doporučení a žebříčku úrovně jazykových škol, který sestavuje the British Council.

The English Language Center Brighton (ELC Brighton) je školou s dlouholetou tradicí nejen ve výuce anglického jazyka, ale i jako pořadatel metodických kurzů různého zaměření pro učitele. V souvislosti s Brexitem a pravděpodobně i s dopady pandemie se učitelských kurzů v této době účastnil menší počet studentů, a proto jsme byli všichni sloučeni do jednoho učitelského kurzu. V rámci dopolední a odpolední výuky byly poskytovány semináře společné nebo šité na míru našim profesním zájmům. Bylo to obohacující nejen po jazykové stránce (komunikace s kolegy např. z Německa, Bulharska, Švédska, Maďarska), ale také po stránce našeho všeobecného a kulturně-politického rozhledu. Lektoři byli po všech stránkách lidmi na svém místě a byli nám oporou nejen ve studiu, ale i při řešení osobních nebo organizačních problémů. Bohužel pro některé z nich jsme byli zároveň jejich posledními studenty na této škole kvůli Brexitu a tím i ukončení studijních programů Evropské unie v Británii.

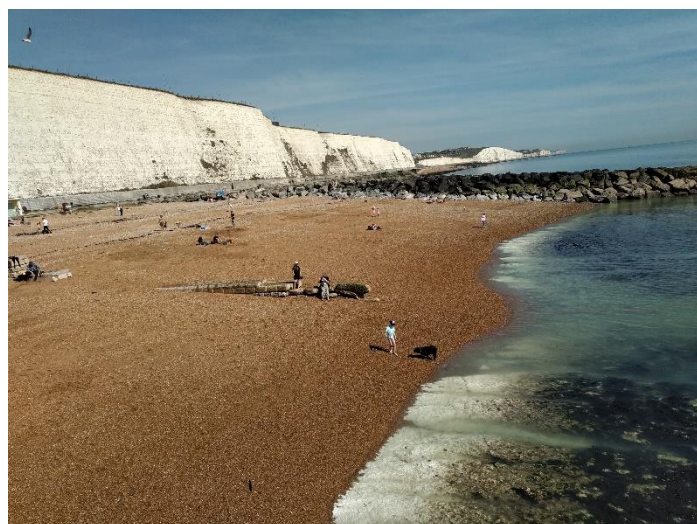

V průběhu obou týdnů jsme pracovali na vlastním projektu spojeném s nějakým problémem z naší praxe. Kurz byl ukončen veřejnou prezentací tohoto projektu. Všichni jsme to zvládli a následně obdrželi certifikát o absolvování kurzu.

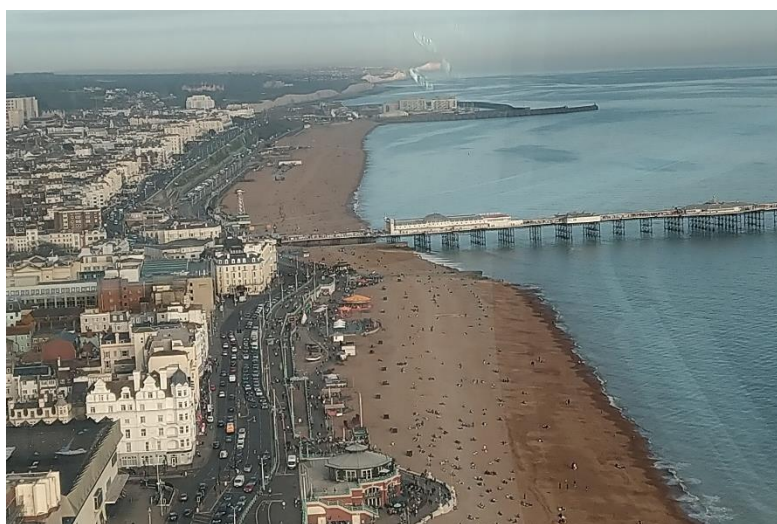
Ve volném čase jsme se snažily každou chvíli využít k poznávání Brightonu a jeho okolí, procvičování angličtiny při konverzaci s novými přáteli nebo se členy hostitelských rodin, ve kterých jsme byly ubytovány.

Velkým překvapením pro nás obě bylo počasí. Prý, že v Británii neustále prší a sluníčko skoro nevychází. Musíme říct, že toto v době našeho pobytu (v polovině dubna) naštěstí vůbec neplatilo. Pršelo nám snad jen jednu hodinu a jinak bylo nádherné počasí, kdy se teplota pohybovala mezi 16-20°C. Zatímco z domova docházely zprávy o velikonočních sněhových nadílkách, v přímořském Brightonu hrálo slunce, vál teplý vánek a obklopoval nás všudypřítomný křik mořských racků.

Brighton je město mnoha tváří a stále bylo co objevovat. Počínaje přímořskou promenádou táhnoucí se až k bělostným křídovým útesům s mnoha lákadly pro návštěvníky, exoticky působícím Pavillionem, molem připomínajícím viktoriánský lesk města, druhým nejstarším akváriem v Evropě a konče třeba spleť pitoreskních uliček s obchůdky a kavárničkami roztodivných stylů.

Jednoduchý systém místní dopravy nám umožnil vyjždět i mimo město. Nejvíce nás asi okouzly útesy Seven Sisters či starobylá rybářská vesnička Rottingdean s větrným mlýnem, zahradou a domem Rudyarda Kiplinga či tudorovským obytným komplexem.

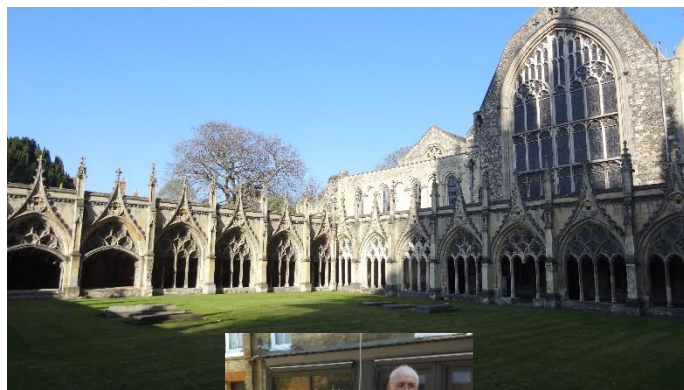
Součástí našeho pobytu byly i školou zprostředkované víkendové výlety.

První víkend jsme v „zahradě Anglie“, hrabství Kent navštívili jeden z nejznámějších normanských hradů Británie-Leeds Castle. Součástí hradu je krásné zahradní bludiště. Plán projít bludištěm a vylézt na kamennou střechu umělé jeskyně se zdál jednoduchý, ale nevěřili byste, jak jsou ta anglická bludiště záludná! Čím víc se nám zkracovala lhůta do odjezdu autobusu, tím se náš krok zrychloval a tep zvyšoval. Běhaly jsme pořád stejnými uličkami, potkávaly stále stejné lidi. Nakonec jsme to vzdaly a volaly HELP! na šťastlivce na skalní vyhlídce. Ti nás trpělivě z výšky navigovali k východu. Znovu jsme se přesvědčily, jak jsou mnozí Britové zdvořilí a nápomocní.

Následná návštěva starobylého města a katedrály v Canterbury byla snad největším zážitkem. Stojíte ohromeni velkolepostí tohoto chrámu, běhá Vám mráz po zádech, protože se to nedá slovy ani vypovědět. A když začne dětský sbor zpívat, neboť se zde natáčí velikonoční pořad pro rádio BBC, máte husí kůži a nemůžete se odtrhnout, ani když vás už ostraha vybízí k odchodu.

Průvodce na tomto výletě byl úžasný! Nejenže vypadal jako pan Jiří Suchý, ale velmi podobně, byť anglicky, mluvil a vyznačoval se dokonce i Suchého suchým humorem.

Druhý víkend jsme strávili v oblasti Cotswolds, jejíž vesnice vystavěné z pískovcových kvádrů mají neopakovatelný ráz a nedaleké město Stratford-upon-Avon s rodným domem a hrobem Williama Shakespeara bylo místem krásného zakončení našeho výletu.

Ke kultuře každého národa patří i jeho jídlo, a tak by byl hřích neochutnat v přímořském městě pochoutku „Fish and Chips“ z místních čerstvě nalovených ryb. Výborný kulinářský zážitek!

Ale to už se náš pobyt chýlil ke konci. Hovory o budoucnosti pro nás a naše nové přátele byly o to smutnější, že celý program Erasmu díky Brexitu končí a další výjezdy do Velké Británie v rámci evropských projektů asi zatím nebudou. My se můžeme dále vzdělávat v anglicky mluvících zemích jako je Irsko nebo Malta, ale evropští studenti i učitelé, jejich názory, dovednosti a zkušenosti budou ELC, dle slov jejich lektorů, chybět. Stejně se vyjadřovaly i naše hostitelské rodiny, pro které je Brexit také zklamáním.

Co říct závěrem?

Jsme velmi rády, že jsme se této příležitosti chopily, okolnosti nakonec byly příznivé a naše mobilita splnila a v mnohém ještě předčila naše očekávání. Nově nabyté zkušenosti a poznatky se již snažíme aplikovat do výuky. Obě jsme přesvědčené, že pokud by se naskytla nějaká podobná příležitost, rády ji opět využijeme.

Renata Nejdlová a Ivana Kleinová